

Prasītāja norāda šādus pamatus lēmuma atcelšanai.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi Līgumu noteikumus (LESD 107. panta 1. punktu un 108. panta 2. punktu, agrāk — EKL 87. panta 1. punktu un 88. panta 2. punktu), tos nepareizi interpretējot un piemērojot, jo ir pieļauta kļūda attiecībā uz faktisko apstākļu kopumu un vērtējumu saistībā ar valsts atbalsta jēdzienu.

Lai pamatotu šī pamata pirmo daļu, attiecībā uz valsts atbalsta pasākumu Nr. 1 (kalnraktuvju *Cassandra* pārdošana par cenu, kas zemāka nekā to tirgus vērtība) tiek norādīts uz: a) nepareizu vērtējumu attiecībā uz atbalsta esamību, ņemot vērā acīmredzamu kļūdu saistībā ar valsts kā vienkārša starpnieka statusu un valsts līdzekļu neizmantošanu apstrīdētajai īpašuma nodošanai, b) (pakārtoti), nepareizu vērtējumu attiecībā uz privāta ieguldītāja kritērija piemērošanu, c) (pakārtoti tam), nepareizu vērtējumu attiecībā uz subsīdijas piešķiršanu, jo acīmredzami nepareizi tika noteikta kalnraktuvju, zemes un dabīgi uzkrājušos minerālu iegulu vērtība, kā arī kalnraktuvju faktiskā iespējamā darbība laika posmā, kad notika pārdošana, d) (pakārtoti iepriekšējam punktam) nepareizu vērtējumu attiecībā uz konkurences izkropļošanu un ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm.

Lai pamatotu pirmā pamata otro daļu, attiecībā uz atbalsta pasākumu Nr. 2 (atbrīvojums no nodokļu samaksas par īpašuma nodošanu) tiek norādīts uz nepareizu piešķirtās subsīdijas, kā arī prasītājai pārmestās konkurences izkropļošanas un ietekmes uz tirdzniecību starp dalībvalstīm vērtējumu.

Otrajā pamatā prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 14. panta 1. punkta otro teikumu saistībā ar vajadzību atgūt atbalstu, jo ir pārkāpti samērīguma, lojālas sadarbības, tiesiskās drošības un tiesiskās palāvēības aizsardzības principi.

Lai pamatotu minēto pamatu, prasītāja norāda, ka, ņemot vērā šos principus, atbildētāja ir pieļāvusi kļūdu, izsverot konkurences izkropļošanas risku un ieguvumu, kas izriet no attiecīgo kalnraktuvju darbības turpināšanas.

Visbeidzot atbilstoši trešajam atcelšanas pamatam prasītāja uzskata, ka atbildētāja ir pārkāpusi noteikumus par pamatojuma norādīšanu (LESD 296. pants, agrāk — EKL 253. pants) saistībā ar valsts atbalsta esamību, kā arī tā saderību ar iekšējo tirgu.

Šī pamata pamatojumam tiek norādīts, ka atbildētāja nav paskaidrojusi, kāpēc kalnraktuvju *Cassandra* pārdošanas cena, kas acīmredzami samaksāta no privātiem līdzekļiem, veido tiešus vai netiešus valsts līdzekļu zaudējumus, kuros var vainot valsti, ne arī to, kāpēc tā uzskatīja, ka šajā gadījumā bija jāmaksā gan nodoklis par īpašuma nodošanu, gan nodoklis par kalnraktuvēm un zemi, nevis tikai nodoklis par kalnraktuvēm. Turklāt, lai noteiktu kalnraktuvju, zemes un minerālu iegulu vērtību,

atbildētāja nav paskaidrojusi subsīdijas piešķiršanu, izlases kārtībā pamatojoties daļēji uz *Behre Dolbear* ziņojumu un daļēji uz savu patvaļīgo argumentāciju, ko tā turklāt pretrunīgi piemēroja attiecībā uz slēgto kalnraktuvju negatīvo vērtību.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai.

Prasība, kas celta 2011. gada 4. maijā — *Lidl Stiftung/ITSB* — *Lactimilk* (“BELLRAM”)

(Lieta T-237/11)

(2011/C 204/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Vācija) (pārstāvis — T. Träger, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Lactimilk, SA (Madride, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtais padomes 2011. gada 1. marta lēmumu lietā R 1154/2009-4 un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “BELLRAM” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 5074281

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas grafiskas preču zīmes “RAM” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē, reģistrācija Nr. 2414439; Spānijas grafiskas preču zīmes “Ram” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē, reģistrācija Nr. 98550; Spānijas vārdiskas preču zīmes “RAM” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē, reģistrācija Nr. 151890

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus.

Sava pirmā pamata ietvaros prasītāja norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (turpmāk tekstā — "Kopienas preču zīmju regula") 63. panta 2. punkts, 75. un 76. pants un ir pārkāptas tās tiesības tikt uzklausi, jo Apelāciju padome nav aicinājusi lietas dalībniekus izteikties par to nodomu aizstāt attiecīgo reģistrāciju, par kuru iesniegti iebildumi.

Saistībā ar otro pamatu prasītāja uzskata, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Kopienas preču zīmju regulas 41. pants kopsakarā ar Īstenošanas regulas 15. noteikuma 2. punkta f) apakšpunktu, jo Apelāciju padome ņēma vērā preces, kas paziņojumā par iebildumiem nebija pienācīgi un savlaicīgi identificētas iebildumu iesniegšanai paredzētajā termiņā.

Saistībā ar trešo pamatu prasītāja norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Kopienas preču zīmju regulas 42. panta 2. un 3. punkts un 15. pants, jo Apelāciju padome nepareizi novērtēja reģistrēto preču [izmantošanas] jomu, pamatojoties uz iesniegtajiem pierādījumiem par izmantošanu.

Saistībā ar ceturto pamatu prasītāja norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Kopienas preču zīmju regulas 76. pants kopsakarā ar Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punktu un 19. noteikuma 1. un 3. punktu, jo Apelāciju padome kļūdaini ņēma vērā agrākās preču zīmes paaugstināto atšķirtspēju.

Visbeidzot, sava piektā pamata ietvaros prasītāja uzskata, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Kopienas preču zīmju regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo Apelāciju padome kļūdaini pieļāva augstu preču līdzības pakāpi. Jautājumā par apzīmējumu līdzību Apelāciju padome neuzskatīja, ka apzīmējumi ir atšķirīgi vai nedaudz līdzīgi, ņemot vērā "BELLRAM" vienveidīgumu spēju valodā. Apzīmējumus "BELLRAM" un "RAM" nevar sajaukt, jo preces ir nedaudz līdzīgas, bet apzīmējumi — atšķirīgi vai nedaudz līdzīgi.

Prasība, kas celta 2011. gada 3. maijā — Sigma Alimentos Exterior/Komisija

(Lieta T-239/11)

(2011/C 204/47)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sigma Alimentos Exterior, SL (Madride, Spānija) (pārstāvis — M. Ferre Navarrete, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā atzīts, ka *Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* [Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli konsolidētā redakcija] (TRLIS) 12. panta 5. punktā ir valsts atbalsta elementi;

— pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā atzīts, ka TRLIS 12. panta 5. punktā ir valsts atbalsta elementi, kad to piemēro tādai līdzdalības iegādei, ar kuru tiek iegūta kontrole;

— pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu tiktāl, ciktāl tajā ir noteikts, ka atgūšana veicama attiecībā uz darījumiem, kas noslēgti pirms pārsūdzētā galīgā lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2008.-2010. saimniecisko gadu laikā prasītāja šajā lietā ir iegādājusies līdzdalību Amerikas Savienotajās Valstīs un Peru reģistrētos uzņēmumos, norakstot no vairākuma līdzdalības iegādes šajās sabiedrībās saskaņā ar TRLIS 12. panta 5. punktu izrietošo uzņēmuma nemateriālo vērtību.

2011. gada 12. janvārī Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu C(2010) 9566, galīgā redakcija, par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs [uzņēmuma finanšu nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu mērķiem saistībā ar līdzdalības iegūšanu ārvalsts uzņēmumā] Nr. C 45/2007 (*ex NN 51/2007, ex CP 9/2007*). Šā lēmuma rezultātā Spānijas nodokļu administrācija uzsāka pārbaudes procedūras, lai labotu prasītājas veikto norakstīšanu.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīti nosacījumi, lai pasākumu uzskatītu par valsts atbalstu:

— šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka šajā lietā iztirzātās nodokļu režīms nav uzskatāms par valsts atbalstu galvenokārt tāpēc, ka strīdīgais pasākums nav selektīvs. Proti, Komisija, pamatojamās uz to, ka tiek veicināta līdzdalības iegāde pašmāju uzņēmumos un prasīta līdzdalība vismaz 5 % apmērā, kļūdaini uzskatot, ka pastāv faktiskā selektivitāte. Prasītāja uzskata, ka Komisija šādu secinājumu izdara, neveikusi šo režīmu piemērojušo uzņēmumu tipoloģijas un darbības nozaru izvērtējumu.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot norādīts lēmuma pamatojums:

— pēc prasītājas domām, pamatojums, kādēļ Komisija uzskata, ka sabiedrību iegādei Amerikas Savienotajās Valstīs un Peru nav izteiktu tiesisku šķēršļu, ir visādā ziņā nepietiekams.